

Pisanje albanskih imena

Imena Albanaca koji su izgubili život ili prisilno nestali pišemo u originalnom pismu u nominativu, a u padežima koristimo mešavinu albanskog i srpskog jezika, kojom se služe i sami Albanci u komunikaciji na BHS jezicima. Na primer ne pišemo Rexhëova deca, nego Rexhova deca, što je čitaocu na BHS jezicima bliže i razumljivije. Na taj način sačuvali smo koren imena i u menjanjaju po padežima. Što se tiče naziva naselja, primenili smo višegodišnje pravilo FHP - pišemo ih dvojezično, s tim što prvo navodimo srpski naziv, koji menjamo po padežima, zatim albanski, i uvek u nominativu.

Priznanje istraživačima i analitičarima

Energija i posvećenost Sandre Orlović i Bekima Blakaja u stvaranju *Kosovske knjige pamćenja* je jedinstvena. Bekim je rukovodio velikim timom istraživača, a Sandra je spajala istraživače i analitičare. Oboje znaju napamet imena svih ljudi koji su izgubili život ili prinudno nestali na Kosovu. Ovaj posao nisu mogli da urade bez istraživača i analitičara, od kojih je svako pojedinačno dao svoj stručni i ljudski doprinos. Prve izjave o ubistvima, otmicama i nestancima u 1998. godini nose potpis Nore Ahmetaj, Ariane Zherka, Vjollce Musliu, Marijane Anđelković i Snežane Orlović. Gordana Igrić je rukovodila istraživanjem u 1998. godini. Tu je bio i Bogdan Ivanišević, precizan u uzimanju izjava, jednako, i u analizi. FHP se vraća na događaje iz 1998. godine, nekoliko godina kasnije, sa jasnom idejom o stvaranju *Kosovske knjige pamćenja*. Usledilo je višegodišnje istraživanje slučajeva ratnih zločina i ubistava, otmica i prisilnih nestanaka nakon rata, do 2000. godine. Pored Kosovare Kelmendi, priznanje pripada i istraživačima FHP i FHP Kosovo: Agronu Lllolluniju, Aleksandru Glišiću, Aniti Varajić, Arijeti Spahiu, Bashkimu Hisariju, Besniku Krasniqiju, Bojanu Tepavčeviću, Dragani Piletić, Gojku Pantoviću, Gordani Damjanović, Iskenderu Muzbegu, Lazi Lazareviću, Ljiljani Hellman, Milanu Gačanoviću, Milijani Novaković, Mirjani Lazić, Oliveri Budimir, Predragu Miletiću, Sabini Hasanaj, Sandri Horini, Shpresimu Arifiju, Shqipe Gashi, Stani Tadić, Tamari Okmažić, i saradnicima: Ardijani Ukella, Artëru Buçaju, Dardanu Shali, Debatiku Doliju, Dorini Ballati, Ibishu Hotiju, Kujtimu Gacaferiju, Labinotu Krasniqiju, Mustafi Radoniqiju, Palu Bali, Rushitu Veliiu, Sherifu Aliaju, Shkelzenu Gashiju, Shpresi Veliqi, Tekiji Bokshiju, Violeti Kelmendi, Vjollci Bejtullahu i Xhevdetu Rushitiju.

Zahvalnost udruženjima i porodicama žrtava

Na Kosovu su nam najviše pomogle porodica žrtava, ne samo davanjem izjava o svojim članovima porodica koji su izgubili život ili prisilno nestali, nego i svojim saznanjima i kontaktima sa drugim porodicama i mogućim svedocima. Pomogli su nam i opštine Dečani/Deçane, Glogovac/Gllogoc, Gnjilane/Gjilan, Istok/Istog, Ka-